

Pocit

Pocit

Poznáš ten jedinečný pocit,
keď tvoj úsmev klope na dvere?
Keď máš náhle smiechu deficit
a problémy sa rozletia vo vetre.

Začína to zväčša zľahka,
slnkom, čo sa privráva bledej tvári,
líca červeň prikryje skrátka
a slovo smútok sa ti už len marí.

Teplo sa rozšíri na všetky strany,
celým telom od vlasov, po špičky,
magicky zmiznú všetky staré rany
a znejú len piesne, spievané mlčky.

Dokonalá harmónia slasti,
sa zohrá v tebe za tú chvíľu,
už konečne sa spojili všetky časti,
dosiaľ rozdelené na míľu.

Tancuješ na hlasné ticho vnútri seba,
skáčeš na oslavu týchto krátkych časov
a skúšaš sa opäť dotknúť neba,
obklopená v objatí zlatých klasov.

Okamih dotvorí maličkosť nádherná,
keď pohyb pier naznačí,

že si čistou radosťou chránená,
a aj to málo ti stačí.

A síce to býva chvíľa nedlhá,
ktorá nesie veľkú metaforu,
pretože, keď sa necítiš úplná
treba prijať kúsok humoru.